

Messun saarna – myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa

4. Paastonajan sunnuntai, 15.3.2026

Pyhäpäivän aihe

Liturginen väri	Elämän leipä
Alttarikynttilöitä	Violetti
Päivän Psalmi	2 alttarikynttilää
Vanhan Testamentti	Psalmi 84:6–10, 13 Luterilaisia virsiä, sivu 403)
Epistolateksti	Aamos 8:11–12
Evangeliumi	1. Pietarin kirje 2:1–3
	Johannes 6:24–35

Virret

Alkuvirsi	700a	Jumala rakas Isämme
Kiitosvirsi	-	
Saarnavirsi	359	Vaivaisten turva
Uhrivirsi	871	Taas Herra lähellesi
Yhteinen esirukous , Litania (LV s. 460)		
Ehtoollisvirret	221, 224, 744	Kiittäen nyt, Oi Jeesus leipä elämän, Karitsan kiitos
Päätösvirsi	873	Hyvyyden voimat

Kollehtarukous

Suo meille Kaikkivaltias Jumala, että me, jotka syntiemme tähden syystä kärsimme vaivaa, tulisimme Sinun laupeutesi armolla lohdutetuiksi. Sinun Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta. Aamen.

Saarnateksti Aamos 8:11–12

Saarnan aihe Elämän Sana

Saarnan maisema

Oletko koskaan kuullut Herran sanojen kuulemisen nälästä? Profeetta Aamos päivän Vanhan Testamentin tekstissä puhuu tästä: **”Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin Minä lähetän nälän maahan: en leivän nälkää enkä veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän.”** (Aamos 8:11) On siis ollut aikoja ja tulee edelleenkin olemaan, jolloin ruokaa on riittävästi ja arjen elämän muita tarpeita on yltä kyllin, mutta yksi puuttuu: Jumalan pyhä Sana. Kun Jumalan pyhä Sana puuttuu, niin elämästä puuttuu aivan kaikkein oleellisin. Kun Jumalan Sana puuttuu kansan keskuudesta, niin ihmiset elävät synnin kaaoksessa, vaikka kaikki olisi ulkoisesti hyvin, sillä ilman Jumalan Sanaa vanhurskaus häviää ihmisten keskuudesta: **”Vanhurskaus kansa korottaa, mutta synti on kansakuntien häpeä”** (Sananlaskut 14:34) ja **”Missä ilmoitus puuttuu, siinä kansa käy kurittomaksi.”** (Sananlaskut 29:18) Jumalan Sanan pois vetäminen on katumukseen vetävä tuomio.

Aamos, jonka nimi tarkoittaa **kuorman kantajaa**. Hän palveli Herran profeettana noin 800–750 eKr. lähes Hän oli lammasten paimen (Aamos 1:1). Nimi paimen tarkoittaa hänen kohdallaan lauman merkitsijää, joka merkitsee lampaat omistajansa merkillä. Hän oli myös metsäviikunapuiden viljelijä (Aamos 7:14). Hän asui Tekoassa, Beethelemistä kaakkoon. Aamoksen profeettallisen Sanan tähtäimenä oli kääntää syntiin vajonneen kansakunnan sydämet Herran, Elävän Jumalan puoleen. Hänen tehtävänä oli saada Jumalan Sanan saarnalla mahdollisimman monta merkityksi Jumalan kansaan, osalliseksi Kristus-lupauksesta, Aabrahamin uskosta ja syntisen vanhurskauttamisesta. Aamoksen ajan suruttomat papit tahtoivat estää Aamosta julistamasta Herran Sanaa. (Aamos 7:12–15) Aamos ei ollut käynyt profeettakouluja, vaan Jumala kutsui tämän köyhän paimenen lammasmaumojen ääreltä. Aamos profetoi lähes samanaikaisesti Hoosean kanssa, ja hänen pääasiallisena paikkana oli Beetel, josta oli tullut israelilaisten epäjumalanpalveluksen keskus. Koska temppelipalveluksen papisto oli kuningas Jerobeamin aikana luopunut Jumalan lain mukaisesta puhtaasta Jumalan palveluksesta - vaikka Aamos ja Hoosea palvelivat profeettoina - oli syntynyt tilanne, jossa Jumalan Sana oli harvinainen tuohon aikaan. Kansa oli menettänyt vanhurskauden nälän ja janon, ja siitä oli seurannut hengellinen kuolema.

Tämän meidän oman aikamme suuren hengellisen eksytyksen aikana valtaosa ihmisistä elää epäjumaliensa (ylpeys, raha, valta, pimeyden voimat) ruokittavana. Monet ovat välinpitämättömiä rakkaan Taivaallisen Isämme tuomasta pelastuksesta Kristuksessa. Mutta Jumala voi vielä antaa aikoja, jolloin Jumalan pyhää Sanaa aletaan kaipaamaan. Kun Jumala näin tekee, tulee Herran Sanan nälkä. Mutta ensin kaikki syntisen ihmisen omat keinot turmeltuneen ihmiselämän uudistamiseksi on jouduttu toteamaan turhiksi ja voimattomiksi. Jumalan Sana, pyhä Raamattu on ainoa ihmissielua todellisesti ravitseva leipä, sillä sen kautta tulee synnintunto, vaikuttaa synnintunnon, siinä kuullaan syntien anteeksiantaminen ja siinä on elämää antava lohdullinen evankeliumi. Jumala sanookin Sanassaan: **”Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan hän elää jokaisesta Sanasta, joka Herran suusta lähtee.”** (5. Mooseksen kirja 8:3) Rakkaudessaan ja sääliväisyydessään Jumala tahtoo pelastaa ihmiset, ja vetää kyllä, kaupunkeja ja kansakuntia parannukseen. Jumalan kansa alati rukoileekin: ”Herra, älä ota meiltä pois Sanaasi, vaan lähetä se meille!”

1 Tekstin pääkohdat (Aamos 8:11–12)

1.1 Päivät tulevat, jolloin Minä lähetän maahan Herran sanojen kuulemisen nälän (Aamos 8:11)

Se rangaistuksen aika, jota Israel luopumuksessaan tuona aikana eli, tuli vielä katkerammaksi sen vuoksi, että Herra Jumala veti pois Hänen Sanansa heiltä, Hänen ilmoituksensa valon, joka siis oli ollut tarjolla Mooseksen laissa, Psalmeissa ja profeettojen julistuksessa. Elettiin kuin Nooan päivinä, kuin Sodomian ja Gomorran aikana, saatanallisessa eksytyksessä ja laittomuudessa, jossa vanhurskaus tehtiin synniksi ja synti vanhurskaudeksi. Tällaiseen tilanteeseen Jumala lähettää Sanansa nälän; sen osoittaa pyhän Raamatun historia ja muukin historia. Jumala synnyttää tämän nälän Sanansa perään suurten ahdistusten ja koettelemusten kautta. Rakkaat ystävät; mitä aikaa me elämme? Näemmekö ympärillämme Herran Sanan kuulemisen nälkää? Näemmekö itessämme vanhurskauden isoamista ja janoamista, vai elämmekö pettävää ruusuisen unta, jossa vain toivotaan parasta, mutta ei eletä vakaalla Kristus-kalliolla, joka julistaa meille: Jumala vanhurskauttaa jumalattoman uskon kautta Jeesukseen Kristukseen. Missä on toivomme ja turvamme? Löytyykö se näistä ihanista sanoista: **”Hän (Jumala) on kallio, täydelliset ovat Hänen tekonsa, sillä kaikki Hänen tiensä ovat oikeat. Uskollinen Jumala ja ilman vääryyttä, vanhurskas ja vakka Hän on.”** (5. Mooseksen kirja 32:4)

1.2 He hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään (Aamos 8:12)

Sana sanoo: **"He hoippuvat merestä mereen, pohjoisesta itään; he samoavat etsien Herran Sanaa, mutta eivät löydä."** (Aamos 8:12) Ihmiset horjuvat, hoippuvat ja kulkevat kuin puolikuolleet etsiessään jotakin lohdutusta, toivoa kuolemattomille sieluilleen. Nähtyään Kaikkivaltiaan Jumalan tuomioiden iskevän heidän elinpiiriinsä, ihmiset elivät ahdistetulla ja syyllisellä omallatunnolla, kun tajusivat, ettei mikään muu – ei heidän epäjumalansa tai omat voimansa – kykene puhdistamaan syyttävää omaatuntoaan ja Jumalan tuomion eteen matkalla olevaa sieluaan. Tästä muistuttaa Herramme Jeesus sanoo: **"Ihmiset menehtyvät peljätessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa."** (Luukas 21:26) Aamoksen saarna koski siis koko kansaa, ja koskee myös tänään. Minkä perässä meidän kansamme, kylämme ja kaupunkimme hoippuvat? Onko se hoippumista Sanan perään vai hoippumista rikkauden, lihan himojen perään, haureuden ja joogan ja pimeyden voimien keskellä, sen sijaan, että etsittäisiin Raamatusta, Jumalan ilmoituksesta meille, apua?

2 Sanan soveltaminen omaan elämäämme

2.1 Herran Sana, seitsenkertaisesti puhdistettu, elämän lähde (Aamos 8:12)

Se Herran Sana, jota Aamos saarnasi, kuvataan Psalmissa näin: **"Herran Sanat ovat selkeitä sanoja, hopeata, joka kirkkaana valuu sulattimesta maahan, seitsenkertaisesti puhdistettua."** (Psalmi 12:7) Pyhän Raamatun kirjoitukset ovat sulatusuunissa seitsenkertaisesti puhdistettua hopeaa, Jumalan puhetta, ilmoitusta langenneelle ihmiskunnalle. Pyhä Henki on välittänyt meille erehtymättömän Jumalan ilmoituksen, ihmiskäden kirjoittamisen kautta, pyhässä Raamatussa. Jumalan Sanalla on auktoriteetti (ainutvaltaisuus), se on täydellinen, se on riittävä, se on selkeä ja se on vaikuttava. Rakkaat ystävät, tällaista Sanaa Aamos julisti ja tällaisen Sanansa Hän on lähettänyt myös meidän keskellemme. Pyydä Jumalaa opettamaan sinulle Sanansa, ja vapauttamaan sinut synnin ja syyllisyyden kuormasta, ja Hän tekee sen väijäämättömällä varmuudella. Pyydä Herralta Sanansa apu, niin Hän sen sinulle antaa. Jumalan Sana tuo meille erityisesti Kristuksen, Jumalan Pojan, joka täydellisellä uhrillaan ristillä otti sinun ja minun synnit ja rikokset, koko perisyntien turmeluksen tuomion pois päältäamme, täytti lain ja ansaitsi sinulle kuuliaisuudellaan Jumalan vanhurskauden: **"Kristus pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meidän vastustajamme; sen Hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi ristiin."** (Kolossalaiskirje 2:14)

Herra puhuu Aamoksen kirjan lopussa: **"Sinä päivänä Minä pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan ja korjaan sen repeämät ja pystytän sen luhistumat."** (Aamos 9:11) Sortunut maja on seurakunta ja jumalanpalvelus, mutta on myös synnin runtelema ihminen. Kun elämäsi on luhistunut, ja elät murheessa ja ahdistuksessa, on Kristus Pelastajasi, Lunastajasi sortumisesi ja luhistumisesi keskellä, ja sanoo: **"Kaikissa heidän ahdistuksissansa oli Hänelläkin ahdistus, ja Hänen kasvojen enkeli (Kristus) pelasti heidät. Rakkaudessaan ja sääliväisyydessään Hän lunasti heidät, nosti heitä ja kantoi heitä kaikkina muinaisina päivinä."** (Jesaja 63:9) Aamoksen kuin heti hänen jälkeensä eläneen Jesajan kautta julistettiin Kristusta: **"Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi. Hänen haavainsa kautta me olemme parannetut."** (Jesaja 53:5) Kun Jumala lähettää Sanansa uudestaan, niin Hän pelastaa kuolemattomat sielumme Jeesuksessa. Siksi Jumala sanoo: **"Älä pelkää Siion, älkööt kätesi hervotko. Herra, sinun Jumalasi, on sinun keskelläsi, Sankari, joka auttaa. Hän ilolla iloitsee sinusta, Hän on ääneti, sillä Hän rakastaa sinua, Hän sinusta riemulla riemuitsee."** (Sefanja 3:16–17) Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa